

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 45/17
V Lucemburku dne 4. května 2017

Rozsudek ve věci C-339/15
Luc Vanderborght

Všeobecný a absolutní zákaz veškeré reklamy na poskytování péče o dutinu ústní a zuby je neslučitelný s unijním právem

Cíle ochrany veřejného zdraví a důstojnosti povolání zubního lékaře mohou nicméně ospravedlnit regulaci forem a podmínek nástrojů, které zubní lékaři využívají ke komunikaci

Luc Vanderborght, který je zubním lékařem usazeným v Belgii, uváděl reklamu na jím poskytovanou zubní péči. V období let 2003 až 2014 umístil třístranný vývěsní štít, na kterém bylo uvedeno jeho jméno, skutečnost, že vykonává povolání zubního lékaře, adresa internetové stránky a telefonní číslo jeho ordinace. Kromě toho vytvořil internetovou stránku, na které byli pacienti informováni o různých druzích léčby, které nabízí ve své ordinaci. Konečně Luc Vanderborght zveřejnil i několik inzerátů v místních denících.

V návaznosti na stížnost Verbond der Vlaamse tandartsen, profesního sdružení zubních lékařů, proti němu bylo zahájeno trestní stíhání. Belgické právo totiž absolutně zakazuje veškerou reklamu na péči o dutinu ústní a zuby a stanovuje požadavky na diskrétnost, které musí splňovat vývěsní štíty zubních ordinací určené veřejnosti.

Luc Vanderborght se hájí tím, že dotčené belgické právní předpisy jsou v rozporu s unijním právem, a zejména se směrnicí o elektronickém obchodu a s volným pohybem služeb, který je zakotven ve Smlouvě o FEU¹. Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken (nizozemskojazyčný soud prvního stupně v Bruselu, trestní věci), jemuž byla uvedená věc předložena, se rozhodl přerušit řízení a obrátit se v této záležitosti na Soudní dvůr s předběžnou otázkou.

Soudní dvůr v rozsudku z dnešního dne konstatoval, že **směrnice o elektronickém obchodu brání takové právní úpravě**, jako je belgická právní úprava, která zakazuje veškeré formy elektronické reklamy, jejímž účelem je podpora péče o dutinu ústní a zuby, včetně reklamy prostřednictvím internetové stránky vytvořené zubním lékařem.

Soudní dvůr má totiž za to, že obsah a forma obchodních sdělení sice mohou být platně regulovány profesními předpisy, avšak takovéto předpisy nemohou obsahovat všeobecný a absolutní zákaz veškerých forem reklamy na internetu, která je určena k propagaci činností zubního lékaře.

Kromě toho volný pohyb služeb brání vnitrostátní právní úpravě, která všeobecně a absolutně zakazuje veškerou reklamu na poskytování péče o dutinu ústní a zuby.

V tomto ohledu má Soudní dvůr za to, že zákaz reklamy na určitou činnost může omezit možnost osob, které tuto činnost vykonávají, informovat svou případnou klientelu a propagovat služby, které uvedené osoby této klientele chtějí nabízet. Takový zákaz tudíž představuje omezení volného pohybu služeb.

¹ Článek 56 SFEU; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

Soudní dvůr připouští, že cíle dotčené právní úpravy, tj. ochrana a důstojnost povolání zubního lékaře, jsou naléhavými důvody obecného zájmu, jimiž lze odůvodnit omezení volného pohybu služeb. Intenzivní využívání reklamy nebo volba agresivních propagačních sdělení, či dokonce takových sdělení, jež mohou pacienty uvádět v omyl stran nabízené péče, totiž mohou tím, že poškozují pověst povolání zubního lékaře, zhoršují vztah mezi zubními lékaři a jejich pacienty či upřednostňují nevhodnou nebo zbytečnou péči, ohrožovat ochranu zdraví a poškozovat důstojnost povolání zubního lékaře.

Soudní dvůr má však za to, že všeobecný a absolutní zákaz veškeré reklamy překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení sledovaných cílů. Těchto cílů by bylo možné dosáhnout méně omezujícími opatřeními, která by upravila, bylo-li by to vhodné i velmi podrobně, formy a podmínky, kterými lze platně ošetřit komunikační nástroje využívané zubními lékaři.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499